

le forhold vil bevirke, at konfiskation i det konkrete tilfælde vil have uforholdsmæssigt indgribende betydning for den pågældende.

Der henvises til betænkningens side 172-175.

9.1.3. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet er enig i, at en øget anvendelse af muligheden for konfiskation dels vil mindske risikoen for, at den pågældende begår grove yderligere eller gentagne færdselslovsovertrædelser, dels vil styrke den præventive effekt af reglen.

Justitsministeriet kan på den baggrund tiltræde, at anvendelsesområdet for færdselslovens konfiskationsbestemmelse udvides i forhold til den gældende bestemmelse i § 133 a, stk. 1. Bestemmelsen i § 133 a, stk. 1, finder som hidtil anvendelse både i forbindelse med spirituskørsel og i forbindelse med andre grove færdselslovsovertrædelser, f.eks. ved særlig hensynsløs kørsel. Med den foreslåede ændring tilsigtes en udvidet brug af konfiskation i forbindelse med grove færdselslovsovertrædelser, hvad enten der er tale om spirituskørsel, kørsel i frakendelsestiden, særlig hensynsløs kørsel eller andre grove overtrædelser.

Justitsministeriet finder imidlertid, at der også bør skabes hjemmel til konfiskation af gerningsmandens eget køretøj i de situationer, hvor den pågældende foretager den aktuelle overtrædelse i et lånt/lejet køretøj. Herved sikres det, at der ikke kan ske omgåelse af konfiskationsreglerne ved f.eks. at bytte køretøj med en anden, så kørslen ikke foretages i eget køretøj. Endvidere vil en sådan konfiskation være velbegrundet ud fra hensynet til at forebygge yderligere lovovertrædelser, idet risikoen for nye overtrædelser af færdselsloven ikke mindskes, hvis den pågældende fortsat beholder sit køretøj. En sådan udvidelse af konfiskationsadgangen må samtidig ses på baggrund af, at færdselslovsovertrædelser i særlig grad indebærer risiko for, at mennesker kommer alvorligt til skade eller bliver dræbt.

Det foreslås på den baggrund, at der i § 133 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes en bestemmelse om, at der under tilsvarende betingelser som efter stk. 1, 1. pkt., kan ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen. Det kræves således, at der er tale om grove og gentagne overtrædelser, samt at konfiskation må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven.

Udvalget har endvidere som anført ovenfor foreslået en ny regel (§ 133 a, stk. 2) om obligatorisk konfiskation i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet inden for en

periode på 3 år har gjort sig skyldig i tre spirituskørsler med en promille over 1,20. En regel om, at domstolene uden at foretage et konkret skøn skal foretage konfiskation, udgør en nydannelse, som er ganske vidtgående. Under hensyn til, at udvalgets forslag alene omfatter tilfælde, som på grund af den gentagne kørsel med meget høj – og dermed yderst trafikfarlig promille, har en meget betydelig grovhed og til, at forslaget samtidig må antages at kunne have en præventiv effekt over for gruppen af hyppigt recidiverende spiritusbilister, kan Justitsministeriet tiltræde forslaget. Konfiskation vil i disse tilfælde som altovervejende hovedregel være en både proportional og påkrævet sanktion for at forebygge yderligere overtrædelser.

Justitsministeriet finder endvidere, at den nye bestemmelse i lighed med den foreslåede udvidelse i § 133 a, stk. 1, 2. pkt., bør udvides til også at skabe adgang til konfiskation af den pågældendes eget køretøj, selv om den aktuelle kørsel er foregået i 3. mands køretøj. Det foreslås på den baggrund i § 133 a, stk. 2, 2. pkt., at ejerens køretøj skal konfiskeres efter bestemmelsen i § 133 a, stk. 2, 1. pkt., uanset at ejerens køretøj ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør en så vidtgående ordning som obligatorisk konfiskation være begrænset til tilfælde af en så betydelig grovhed, at det fremstår som åbenbart, at der som absolut hovedregel bør ske konfiskation. For at fastholde klarheden i ordningens præventive sigte bør ordningen endvidere alene omfatte tilfælde, som med en vis hyppighed forekommer i praksis, således at andre tilfælde af betydelig grovhed bedømmes efter den almindelige regel i § 133 a, stk. 1.

På den baggrund er det vigtigt at fremhæve, at der ikke kan slutes modsætningsvis fra den foreslåede bestemmelse om obligatorisk konfiskation, således at hvis betingelserne i denne bestemmelse ikke er opfyldt, kan der ikke ske konfiskation. I de tilfælde, hvor konfiskation ikke skal ske efter den foreslåede bestemmelse i § 133 a, stk. 2, f.eks. fordi en af de 3 kørsler ikke har været med en promille over 1,20, vil anklagemyndigheden skulle foretage en vurdering af forholdet efter den almindelige konfiskationsregel i § 133 a, stk. 1, med henblik på nedlæggelse af konfiskationspåstand. Det må forventes, at der ofte vil ske konfiskation efter denne bestemmelse i tilfælde, hvor forholdet i grovhed svarer til eller nærmere sig de tilfælde, der er omfattet af § 133 a, stk. 2.

Som nævnt er den obligatoriske konfiskationsregel udtryk for, at der ikke skal foretages et konkret skøn. Med henblik på at undgå urimelige konsekvenser af den obligatoriske regel, er der i § 133 a, stk. 3, åbnet